

Sygn. akt VII Ka 915/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w O. Anny Winogrodzkiej-Miszczak

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2019 r.

sprawy **P. Ż. (1)**, ur. (...) w B., syna P. i H. z domu B. oskarżonego z art. 191§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w B. (...) z dnia 19 lipca 2019 r., sygn. akt (...)

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia P. Ż. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. S. kwotę 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego P. Ż. (1) wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 135,24 (sto trzydzieści pięć złotych i dwadzieścia cztery grosze) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty,

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 915/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 lipca 2019 r. w sprawie (...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego P. Ż. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2		P. Ż. (1)	- czyn z art. 191 § 1 k.k. - wiarygodność małoletnich świadków	ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu psychologii E. K.	238-239
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	P. Ż. (1)	- czyn z art 191 § 1 k.k. - rozpoznanie sprawcy przestępstwa - małoletni świadek nie rozpoznał żadnego wizerunku osoby, na okazanej tablicy sygnalicznej	przesłuchanie małoletniego świadka W. M.	226-228	
	P. Ż. (1)	czyn z art. 191 § 1 k.k.	przesłuchanie małoletniego świadka D. M.	229-231	

		<ul style="list-style-type: none"> - rozpoznanie sprawcy przestępstwa - małoletni świadek nie rozpoznał żadnego wizerunku osoby, na okazanej tablicy sygnalicznej 		
--	--	---	--	--

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	przesłuchanie małoletniego świadka W. M.	<ul style="list-style-type: none"> - małoletni świadek nie rozpoznał żadnego wizerunku osoby, na okazanej tablicy sygnalicznej - zgodnie z ustną opinią uzupełniającą złożoną przez biegłą psycholog, która była obecna przy przesłuchaniu małoletnich świadków, zeznania świadka były wiarygodne, dziewczynka opowiadała o tym co było osadzone w ich wspomnieniach
2	przesłuchanie małoletniego świadka D. M.	<ul style="list-style-type: none"> - małoletni świadek nie rozpoznał żadnego wizerunku osoby, na okazanej tablicy sygnalicznej , -zgodnie z ustną opinią uzupełniającą złożoną przez biegłą psycholog, która była obecna przy przesłuchaniu małoletnich świadków, zeznania świadka były wiarygodne, dziewczynka

		opowiadały o tym co było osadzone w ich wspomnieniach
3	ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu psychologii E. K.	- wiarygodność małoletnich świadków, - opinia złożona przez biegłą była pełna, jasna i logiczna

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
Lp.	Zarzut	
1	1/ obraży przepisów postępowania, a konkretnie art. 4 k.p.k., art. 5 § 1 i §2 k.p.k., art. 6 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424§1 k.p.k., mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na dowolnej i wybiórczej ocenie materiału dowodowego, a w szczególności: a) 5 § 1 i 2 k.p.k. przez brak jego zastosowania i wadliwe rozstrzygnięcie wszelkich zaistniałych w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego P. Ź. (1), oraz de facto odwrócenie ciężaru	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>dowodowego przez przerwienie na oskarżonego obowiązku wykazania swojej niewinności, w sytuacji gdy to oskarżyciel publiczny powinien mieć w tym zakresie inicjatywę dowodową.</p> <p>b) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k., przez odmowę wiary szczegółowym, konsekwentnym i logicznym wyjaśnieniom oskarżonego P. Ż. (1)</p> <p>c) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k. przez wadliwe danie wiary zeznaniom świadków T. M. (1), A. Ł. (1), W. Z., W. M..</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Analiza całokształtu ujawnionego w sprawie materiału dowodowego wskazuje na konieczność uwolnienia obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>Odmienne bowiem niż to przyjął Sąd I instancji, Sąd Okręgowy ustala i przyjmuje, że brak jest wystarczających podstaw do zakwestionowania tych wyjaśnień P. Ż. (1), w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu.</p> <p>Przed wszystkim odnosząc się do oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy podnieść, że wbrew stanowisku Sądu I instancji brak jest wystarczających dowodów dla przypisania oskarżonemu sprawstwa. Trafnie bowiem obrońca oskarżonego zarzucił, że o winie P. Ż. (1) nie mogą wbrew temu co przyjął Sąd Rejonowy przesądzać zeznania świadka A. Ł. (1). Z zeznań tego świadka wynikało, że w dniu</p>		

kiedy ojciec małoletniej opowiadał mu o zdarzeniu z udziałem jego córki W. (z relacji T. M. (1) wynikało, iż miało to miejsce tego samego dnia tj. 30 października 2018 roku 2018 r.) - widział on w godzinach rannych (w okolicach godziny 8.00) oskarżonego na ul. (...) w J., ubranego w ciemną bluzę z kapturem oraz spodnie jeans. Świadek ten wskazał, że oskarżony dobijał się do drzwi wejściowych A. O.. Nie miał on żadnych wątpliwości iż jest to P. Ż. (1) którego zna z widzenia i z całą pewnością ten ostatni miał widoczne, rozległe obrażenia na twarzy. Dodał też, iż oskarżony wyglądał jakby znajdował się pod działaniem alkoholu, chwiał się ale tego ostatniego od wymienionego nie wyczuł.

Zeznania powyższego świadka wprawdzie Sąd I instancji słusznie uznał za wiarygodne, jednak w żaden sposób nie można z nich kategorycznie wywnioskować, że to P. Ż. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu. Świadek A. Ł. (1) nie był bezpośrednim świadkiem popełnienia przez oskarżonego przestępstwa; miał widzieć jedynie oskarżonego w pobliżu miejsca zdarzenia. Sama ta okoliczność nie pozwala na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Nie można bowiem z całą pewnością wykluczyć, że sprawcą czynu była inna osoba niż oskarżony. Nie sposób bowiem zakładać, że oskarżony był jedyną osobą przebywającą wówczas w J., która miała obrażenia twarzy opisywane przez małoletnią pokrzywdzoną. Ponadto na uwagę należy mieć, że w istocie wymieniony świadek na samym początku zeznań podał, że „konkretnej daty nie pamięta, ale z

całą pewnością było to pod koniec miesiąca wrzesień” – k.14 odw. (oskarżonemu zarzucono czyn z dnia 30 października 2018 r.). Wreszcie A. Ł. stwierdził, że gdy zrelacjonował T. M. jak wyglądał P. Ż., to **ojciec dziewczynki tego mężczyzny w ogóle nie kojarzył** – 14 odw.

O sprawstwie oskarżonego nie świadczą również zeznania małoletniej pokrzywdzonej W. M.. Zauważyć należy, że **małoletnia nie rozpoznała oskarżonego na pierwszym okazanym jej zdjęciu** (tablica sygnalityczna – k. 21). Przy czy w tym przypadku na uwadze należało mieć, że na zdjęciu tym oskarżony nie miał obrażeń twarzy, które miał w okresie późniejszym, po wypadku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe przez ponowne przesłuchanie małoletniej pokrzywdzonej W. M. oraz jej małoletniej siostry D. M.. Podczas tych przesłuchań, które odbyły się w obecności biegłego psychologa, małoletnim okazano tablicę sygnalityczną, na której był wizerunek oskarżonego, już z obrażeniami twarzy, których doznał podczas wypadku. **Małoletnia W. M. nie rozpoznała żadnego wizerunku na okazanej jej tablicy sygnalitycznej.** Podała jedynie, że osoba, która ją zaczepiła miała założony kaptur i miała coś zszyte na twarzy. Nie wiedziała co miała zszyte, nie pamiętała gdzie. Również małoletnia **świadek D. M. nie rozpoznała wizerunku żadnej z osób, na okazanej jej tablicy sygnalitycznej.**

Z ustnej opinii uzupełniającej biegłej psycholog, która była obecna w

<p>trakcie przesłuchania małoletni, wynikało, że zeznania tych świadków były wiarygodne, były oparte na ich wspomnieniach.</p> <p>Również pozostały materiał dowodowy, na którym Sąd Rejonowy oparł ustalenia stanu faktycznego i rozstrzygnięcie: zeznania T. M. (1) i W. Z. nie mogły świadczyć o odpowiedzialności oskarżonego za zarzucany mu czyn. Podkreślić należy, że osoby te nie były bezpośrednimi sprawcami zdarzenia i jego przebieg znały jedynie z relacji pokrzywdzonej i jej siostry. Rodzice oskarżonego nic nie wiedzieli o zdarzeniu, przy czym nie wykluczali, że syn opuszczał mieszkanie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie można była przypisać oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu. Podkreślić należy, że w istocie jedynym „łącznikiem” oskarżonego ze zdarzeniem były zeznania świadka A. Ł. (1), który widział oskarżonego w J. na ul. (...). Praktycznie tylko z tego faktu Sąd Rejonowy wywnioskował, że to oskarżony był sprawcą przestępstwa. W ocenie Sądu</p>		

Okręgowego wnioskowanie Sądu I instancji było zbyt daleko idące i dlatego nie zasługiwało na aprobatę.		
Lp.	Zarzut	
	2) błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na wyrażeniu błędnego poglądu, że: zachowanie P. Ż. (1) w realiach sprawy wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 191 § 1 k.k. podczas, gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego zebranego w sprawie prowadzi do wprost przeciwnych wniosków,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Rejonowy dokonując błędnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przypisanie oskarżonemu sprawstwo zarzucanego mu czynu.		
Wniosek		
o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Sąd Rejonowy w sposób błędny ustalił stan faktyczny w sprawie. Brak jest wystarczających podstaw do uznania sprawstwa. P. Ż.. Nawet przy przyjęciu w oparciu o zeznania rodziców oskarżonego, że mógł on opuszczać mieszkanie, to nie ma pewnych i przekonujących dowodów, że to wymieniony miał w dniu 30 października 2018 r. zmuszać pokrzywdzoną do pójścia w nieustalone miejsce. Jeszcze raz podkreślić należy, że wobec twierdzeń W. M. oraz jej siostry D. zeznania A. Ł. nie mogą stanowić dowodu na przypisanie oskarżonemu winy co do popełnienia zarzucanego mu czynu.</p>		
Lp.	Zarzut	
Lp.	3. rażącej niewspółmierność orzeczonej bezwzględnej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, jako nie uwzględniającej stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, istniejących po jego stronie okoliczności łagodzących.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny Wniosek bezprzedmiotowy
<p>Wobec uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu zarzut apelacji rażącej niewspółmierności kary był bezprzedmiotowy.</p>		
o zmianę zaskarżonego wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
<p>Wobec uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu</p>		

czynu zarzut apelacji rażącej niewspółmierności kary był bezprzedmiotowy.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zmiana zaskarżonego wyroku w całości przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zwięźle o powodach zmiany

Materiał dowodowy oceniony przez Sąd I instancji oraz uzupełniony w postępowaniu odwoławczym nie pozwalał na przypisanie oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	O wynagrodzeniu za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze. Zasądzono od Skarbu	

	Państwa na rzecz adwokata K. S. kwotę 588 zł tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego P. Ż. (1) wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 135,24 zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 632 k.p.k. kosztami procesu, z uwagi na uniewinnienie oskarżonego, obciążono Skarb Państwa

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego P. Ż. (1)
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 lipca 2019 r. w sprawie (...)
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana